

กฤษฎีกาสาร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ปีที่ ๑ ฉบับที่ ๔ เมษายน - พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

กฤษฎีกาสาร

Activities

ประมวลภาพกิจกรรม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ร่วมกับ บริษัท AMR.Asia จำกัด จัดการสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น “โครงการจัดแบ่งหมวดหมู่กฎหมายไทย ครั้งที่ ๑” ระหว่างวันที่ ๑๗-๑๙ มีนาคม ๒๕๕๙ ณ โรงแรม เดอะ รีเจนท์ ชะอำ บีช รีสอร์ท ผู้เข้าร่วมสัมมนาประกอบด้วยข้าราชการของสำนักงาน ทั้งในสายนิติกรและสายสนับสนุน จำนวน ๗๐ คน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา จัดบรรยายธรรมเรื่อง “ธรรมะเพื่อความสามัคคีในหมู่คณะ” โดย พระมหาประนอม ธมฺมาลงกาโร วัดจากแดง อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ ในวันศุกร์ที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ณ ห้องประชุมปรีดี พนมยงค์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจัดพิธีรดน้ำขอพรผู้ใหญ่ เนื่องในสัปดาห์ผู้สูงอายุแห่งชาติและครอบครัว ในวันพุธที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๙ ณ ห้องประชุมปรีดี พนมยงค์ โดยมีอดีตนายกบริหารของสำนักงานให้เกียรติมาร่วมในพิธี ได้แก่ ท่าน ศ.ดร.อมร จันทรสุมบุรณ์ ท่านวัฒนา รัตนวิจิตร ท่านทักษพล เจียมวิจิตร และท่านดวงกมล นิธิอุทัย โดยกิจกรรมจัดขึ้นเพื่อเป็นการแสดงความกตัญญูทวดทวดและเพื่อความเป็นสิริมงคลเนื่องในโอกาสวันสงกรานต์

unบรรณาธิการ
Editor Talk

สารบัญ
Content

เพิ่งผ่านพ้นเทศกาลปีใหม่ไทยหลายคนคงได้พักผ่อนกับครอบครัวอย่างเต็มที่พร้อมที่จะกลับมาปฏิบัติภารกิจหน้าที่กันต่อไป แม้สถานการณ์บ้านเมืองในปัจจุบันจะยังไม่มี ความแน่นอน ทั้งในเรื่องของการจัดตั้ง คณะรัฐมนตรีชุดใหม่ หรือการเปิดประชุมสภา ผู้แทนราษฎร แต่ภารกิจหน้าที่เพื่อชาติ บ้านเมืองต้องดำเนินต่อไป หลักที่ใช้ยึดเป็น แนวทางปฏิบัติที่ดีตลอดมาและตลอดไปก็คือ หลักธรรมของพระพุทธเจ้า กฤษฎีกาสารฉบับนี้ ได้นำหลักธรรมเรื่อง สังคหัตถุธรรม ซึ่งเป็น ธรรมอันเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวให้เกิดความรัก ความสามัคคี เคารพนับถือในกันและกัน และทำให้เกิดการอยู่ร่วมกันด้วยความสงบสุข มาแสดงไว้ ณ ปกหลัง เพื่อเตือนสติและเป็น แนวทางในการดำเนินชีวิต

และเหมือนเช่นเคย กฤษฎีกาสาร ฉบับนี้มีสาระดี ๆ เกี่ยวกับกฎหมายน่ารู้ทั้ง ในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งได้นำสาระ

- ปฏิทินการปฏิบัติงานที่สำคัญของสำนักงาน.....๓๓
- กฎหมายต่างประเทศ
มาตรการทางกฎหมายของสหภาพยุโรป.....๓
- คณะข้าราชการสำนักงานเดินทางไปศึกษาดูงานร่างกฎหมาย ณ ประเทศออสเตรเลีย.....๕
- สก๊อปพิเศษ.....๑๙
- เทคโนโลยีสารสนเทศ.....๑๓
- บทความทางกฎหมาย.....๑๕
- ข่าวแวดวงกฎหมาย.....๑๖
- เสาร์รักกฤษฎีกา.....๑๙

ที่เป็นประโยชน์จากการไปศึกษาดูงานร่างกฎหมายของประเทศออสเตรเลียมาแล้วสู่กันฟังเป็นตอนแรก สำหรับสก๊อปพิเศษเป็นการสัมภาษณ์กรรมการร่างกฎหมายประจำ (นายสงขลา วิชัยขัทคะ) ถึงแนวทางการจัดทำหน่วยงานรูปแบบพิเศษ (SDU) ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

คุณพรทิพย์ จาละ
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
นางสาวพวงเพชร สารคุณ
รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
นางจริยา เจียมวิจิตร
รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
นายอชพร จารุจินดา
รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
นายชูเกียรติ รัตนชัยชาญ
กรรมการร่างกฎหมายประจำ

นายสงขลา วิชัยขัทคะ
กรรมการร่างกฎหมายประจำ
นายธรรมนิตย์ สุ่มันตกุล
กรรมการร่างกฎหมายประจำ
นายนิพนธ์ ยะกิมิ
กรรมการร่างกฎหมายประจำ
กองบรรณาธิการ
นางแนนน้อย รัตนเสถียร
บรรณาธิการ
นายวรรณชัย บุญบำรุง
นางสาวจรรวรณ์ เองตระกูล
นายดิลกัต โหตระกิตย์
นายอภิมุข สุขประสิทธิ์

นายเชวง ไทยยิ่ง
นายปรภค์ นิลประพันธ์
นางสิรินันท์ ปานเสมศรี
นางสาวพรเพ็ญ คำคุณวัฒน์
นางกรรณกนก ช่างกึ่งเหมาะ
นางสาวรัชณี สังข์ทองงาม
นางชุตินา ใหญ่น้อย
ผู้ช่วยบรรณาธิการ
ผู้ช่วยบรรณาธิการ
ผู้ช่วยบรรณาธิการ
ผู้ช่วยบรรณาธิการ
ผู้ช่วยบรรณาธิการ

ส่วนช่วยอำนวยความสะดวกและประชาสัมพันธ์
สำนักอำนาจการ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เลขที่ ๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐
โทร. ๐-๒๒๒๒-๐๒๐๖-๙ ต่อ ๒๐๗, ๒๐๘ โทรสาร ๐-๒๒๒๒-๐๒๐๖-๙ ต่อ ๒๑๓
www.krisdika.go.th www.lawreform.go.th

ปฏิทินการปฏิบัติงานที่สำคัญ

ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ธรรมเนียมปฏิบัติของผู้บริหารระดับกลาง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ร่วมกับสถาบันพระปกเกล้า จัดให้มีการศึกษาอบรมหลักสูตร ธรรมเนียมปฏิบัติของผู้บริหารระดับกลาง สำหรับหน่วยงานด้านกฎหมายในภาครัฐและเอกชน รุ่นที่ ๑ เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์และวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล เพื่อพัฒนาไปสู่ผู้บริหารระดับสูง ซึ่งจะจัดอบรมทุกวันเสาร์ ตั้งแต่เดือนเมษายน - เดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ณ สถาบันพระปกเกล้า และกำหนดปฏิทินเทคนิควิธีปฏิบัติ ในวันเสาร์ที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๙ เวลา ๐๘.๓๐ น. ณ พี.เอ็ม.วาย.บีช รีสอร์ท จังหวัดระยอง โดยมีนางสาวพวงเพชร สารคุณ รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เป็นประธานในพิธีเปิด

การพัฒนาหลักสูตรกฎหมายภาครัฐระดับต้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ร่วมกับสำนักงาน ก.พ. สถาบันพระปกเกล้า และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช จัดอบรมหลักสูตร “การพัฒนาหลักสูตรกฎหมายภาครัฐระดับต้น” ผู้เข้ารับการอบรมประกอบด้วย นิติกรระดับ ๕-๖ ที่ปฏิบัติงานด้านกฎหมายในกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ และนายทหารพระธรรมนูญ ในระดับที่เทียบเท่าข้าราชการพลเรือนระดับ ๕-๖ ในสังกัดกระทรวงกลาโหม จำนวน ๖๐๐ คน กำหนดอบรมระหว่างวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ถึง ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๙ ณ ห้องสุขุมน้อยประดิษฐ์ สำนักงาน ก.พ. จังหวัดนนทบุรี

การบรรยายธรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจัดบรรยายธรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ในวันศุกร์ที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๙ เป็นการบรรยายธรรม ครั้งที่ ๘/๒๕๕๙ ในหัวข้อ “ทำบุญถูกที่ ทำดีถูกทาง” โดยพระมหาธีระวัฒน์ ธีระปัญญา วัดช่างเหล็ก กรุงเทพฯ และในวันศุกร์ที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เป็นการบรรยายธรรม ครั้งที่ ๙/๒๕๕๙ ในหัวข้อ “ธรรมะเพื่อความสามัคคีในหมู่คณะ” โดยพระมหาประนอม ธมฺมมาลุงกาโร วัดจากแดง จังหวัดสมุทรปราการ เวลา ๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ น. ณ ห้องปรีดี พนมยงค์ ชั้น ๓

สัมมนาเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยสำนักกฎหมายปกครองจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ให้กับพนักงานส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี มีผู้เข้ารับการอบรมจำนวน ๑๐๐ คน ระหว่างวันที่ ๑๕- ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ณ โรงแรมเดอะทวินทาวเวอร์ กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้การปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐบาลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน อันจะส่งผลให้ประชาชนในฐานะผู้รับบริการจากภาครัฐ ได้รับความถูกต้อง เป็นธรรม โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้

มาตรการทางกฎหมายของสหภาพยุโรป เกี่ยวกับความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของสินค้า

ปัจจุบัน “สิ่งแวดล้อม” ได้กลายเป็นมาตรการกีดกันทางการค้าแบบแอบแฝง (Non-tariff Barrier) ซึ่งหลายประเทศนำมาใช้ในการค้าขายระหว่างประเทศ โดยหลายประเทศได้กำหนดให้มีการประเมินวัฏจักรชีวิตของสินค้า (Life Cycle Assessment) โดยผู้ผลิตต้องจัดให้มีการวิเคราะห์และประเมินค่าผลกระทบของผลิตภัณฑ์ที่มีต่อสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ขั้นตอนการผลิตจนถึงจัดการเศษซากของผลิตภัณฑ์นั้นๆ สำหรับในสหภาพยุโรป (European Union) ซึ่งเป็นตลาดการค้าที่สำคัญของไทย ก็ได้นำมาตรการทางสิ่งแวดล้อมมาใช้ในการค้าด้วยเช่นกัน โดยมาตรการเช่นว่านั้น ได้แก่

* Directive on Waste from Electrical and Electronic Equipment (WEEE) ๒๐๐๒ (๒๕๔๕) เป็นมาตรการเรื่องเศษเหลือทิ้งของผลิตภัณฑ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ โดยกำหนดให้ประเทศสมาชิกต้องทำการแยกทิ้งเศษซากเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ออกจากขยะทั่วไป โดยมีการใช้ระบบการคัดแยกขยะซึ่งจัดตั้งจุดรวบรวมขยะเพื่อให้ผู้บริโภคและผู้จำหน่ายนำเศษซากเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ไปทิ้งโดยไม่ต้องเสียค่าบริการ หรือเมื่อผู้บริโภคซื้อผลิตภัณฑ์ใหม่ก็อาจนำผลิตภัณฑ์เก่าที่ไม่ใช้แล้วในประเภทเดียวกันไปคืนให้ผู้จำหน่ายเพื่อทำลาย โดยที่ผู้บริโภคไม่ต้องเสียค่าบริการในการทำลายผลิตภัณฑ์เก่านั้นแต่อย่างใด ซึ่งมาตรการนี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๘ ที่ผ่านมา

* Directive on the Restriction of the Use of Certain Hazardous Substances in Electrical and Electronic Equipment (RoHS) ๒๐๐๒ (๒๕๔๕) เป็นมาตรการที่กำหนดห้ามใช้สารโลหะหนักที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม เช่น ตะกั่ว ปรอท แคดเมียม โครเมียม ฯลฯ เป็นส่วนประกอบในชิ้นส่วนหรือวัสดุอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และกำหนดให้ประเทศสมาชิกต้องใช้สารอื่นทดแทนการใช้สารโลหะหนักที่อาจมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมได้

* Directive on the Eco-Design of Energy-Using Products ๒๐๐๕ (๒๕๔๘) หรือมาตรการว่าด้วยการออกแบบเชิงนิเวศ เศรษฐกิจของผลิตภัณฑ์ที่ใช้พลังงาน ซึ่งได้ ผนวกแนวคิดด้านเศรษฐกิจและด้านสิ่งแวดล้อม เข้าไปในขั้นตอนการออกแบบผลิตภัณฑ์หรือ กระบวนการผลิต โดยกำหนดให้ผู้ผลิตลดการใช้ วัสดุที่ก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม พัฒนา กระบวนการผลิตให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้ง ปรับปรุงขั้นตอนการทิ้งและทำลายผลิตภัณฑ์ให้ มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด ซึ่ง มาตรการดังกล่าวมีผลดีในการช่วยลดต้นทุน การผลิตและแข่งขันกันสร้างผลิตภัณฑ์รูปแบบ ใหม่ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ ยังส่ง ผลดีในทางธุรกิจคือเป็นการเตรียมรองรับ มาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่มาตรการทาง ภาษี (Non-tariff Barrier) ดังที่หลายประเทศ เริ่มต่อต้านสินค้าที่ประกอบด้วยสารเคมีที่ ทำลายสิ่งแวดล้อม อนึ่ง หากการบังคับใช้ มาตรการดังกล่าวนี้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แล้วย่อมทำให้ส่งผลดีต่อสิ่งแวดล้อม ชุมชน และ การประกอบธุรกิจ อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ ยั่งยืนต่อไป

สำหรับประเทศไทยนั้น แม้ยัง ไม่มีกฎหมายที่เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวโดยตรง แต่ ภาคเอกชนโดยคณะกรรมการนักธุรกิจเพื่อ สิ่งแวดล้อมไทยได้มีการรณรงค์ให้มีโครงการ ฉลากเขียว (Green label หรือ Eco-label) คือ ฉลากที่มอบให้แก่ผลิตภัณฑ์คุณภาพที่มี ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยกว่าเมื่อ เปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ประเภทเดียวกัน

และการมีเครื่องหมายฉลากสีเขียวติดอยู่กับสินค้า จะเป็นทางเลือกใหม่ให้กับผู้บริโภคในการเลือก ซื้อสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้นโดยจะ เป็นข้อมูลให้ผู้บริโภคทราบว่าผลิตภัณฑ์นั้น นอกจากจะมีคุณภาพในการใช้งานแล้วผู้บริโภค สามารถมั่นใจได้ว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่มี ส่วนช่วยรักษาสภาพแวดล้อม ทั้งยังช่วยให้ สินค้าดังกล่าวสามารถส่งไปขายยังสหภาพยุโรป ได้ง่ายขึ้นด้วย

ผู้สนใจรายงานการศึกษาวิจัย เรื่อง มาตรการทางกฎหมายของสหภาพยุโรป เกี่ยวกับความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของสินค้า สามารถ download ได้ที่ www.lawreform.go.th

ฝ่ายพัฒนากฎหมาย

คณะข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เดินทางไปศึกษาดูงานร่างกฎหมาย ณ ประเทศออสเตรเลีย

ระหว่างวันที่ ๖-๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

นายสงขลา วิชัยชิตตะ กรรมการร่างกฎหมายประจำ เป็นหัวหน้าคณะข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เดินทางไปศึกษาดูงานร่างกฎหมาย ณ ประเทศออสเตรเลีย ระหว่างวันที่ ๖-๑๗ มีนาคม ๒๕๕๙

วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๙ เดินทางไปดูงานและฝึกปฏิบัติที่ Office of The Chief Parliamentary Counsel (OCPC) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้ Department of Premier and Cabinet โดยโครงสร้างของ OCPC ประกอบด้วยผู้ร่างกฎหมาย จำนวน ๒๐ คน เจ้าหน้าที่ธุรการ และจัดพิมพ์ จำนวน ๑๖ คน

คุณสมบัติของผู้ร่างกฎหมาย

OCPC จะรับสมัครจากผู้ที่มิประสบการณ์การทำงานในสำนักงานกฎหมายต่าง ๆ

อย่างน้อย ๑ ปี หรือ ทำงานในส่วนราชการมาไม่น้อยกว่า ๖ เดือน ผู้ร่างกฎหมายของ OCPC ที่เข้ามาทำงานใหม่ จะต้องฝึกงานอย่างน้อย ๓ ปี โดยทำงานร่วมกับผู้ร่างกฎหมายที่มีประสบการณ์ในการทำงานสิ่งที่ผู้ร่างกฎหมายต้องรู้ในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ความสามารถในการเขียน การตีความกฎหมาย หลักการร่างกฎหมายลำดับรอง กฎหมายรัฐธรรมนูญทั้งระดับรัฐและเครือรัฐ และข้อบังคับการประชุมสภา

บทบาทและอำนาจหน้าที่

๑. ยกร่างกฎหมายในระดับพระราชบัญญัติให้กับฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และศาล (เฉพาะระเบียบวิธีพิจารณาคดีของศาล) ทั้งนี้ ดำเนินการยกร่างกฎหมายทั้งที่เป็นกฎหมายใหม่ และการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย

๒. ติดตามและจัดทำร่างกฎหมายให้สอดคล้องกับแผนนิติบัญญัติ

๓. ยกร่างกฎหมายให้เป็นไปตามนโยบายและหลักการ (Drafting Instruction) ที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว

๔. ยกร่างกฎหมายให้กับสมาชิกสภาที่เป็นอิสระ (ไม่เป็นฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน) โดยได้รับความเห็นชอบจากนายกรัฐมนตรี ทั้งนี้ โดยมีเงื่อนไขว่า OCPC จะต้องมิข้อมูล บุคลากรและเวลาเพียงพอที่จะดำเนินการดังกล่าว

๕. ยกร่างกฎหมายให้กับฝ่ายค้านเพื่อแก้ไขร่างกฎหมายที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของสภา ทั้งนี้ ฝ่ายค้านต้องเสนอหลักการมาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย OCPC จะดำเนินการอย่างปกปิดและเป็นความลับ

๖. ให้บริการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายอื่นๆ เช่น จัดพิมพ์ จัดรูปเล่ม โดยลิขสิทธิ์ของกฎหมายที่ OCPC ร่างขึ้นจะเป็นลิขสิทธิ์ของ OCPC

๗. ยกร่างกฎหมายลำดับรอง ได้แก่ กฎ (Regulation) ระเบียบวิธีพิจารณาของศาล (Court Rule) มติคณะกรรมการ (Order of Council)

สถิติ ในปี ๒๕๔๗-๒๕๔๘	
ร่างกฎหมายระดับพระราชบัญญัติ	๑๑๒ ฉบับ
ร่างกฎหมายลำดับรอง	๑๗๘ ฉบับ
ร่างกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติม	๕๓ ฉบับ
พิมพ์กฎหมาย	๕๕,๒๓๔ หน้า

กระบวนการร่างกฎหมาย ในชั้นการยกร่างของ OCPC

๑. แนวความคิดและการเสนอกฎหมาย ผู้ที่สามารถเสนอแนวความคิดและเสนอกฎหมาย ได้แก่ พรรคการเมือง ส่วนราชการ กลุ่มผลประโยชน์ และรัฐมนตรี

๒. แผนนิติบัญญัติ คณะรัฐมนตรีจะจัดทำแผนนิติบัญญัติหรือระเบียบวาระการพิจารณากฎหมายซึ่งมาจากนโยบายของรัฐบาล พิจารณาว่านโยบายต่างๆ นั้นจะต้องดำเนินการให้มีกฎหมายใดบ้าง โดยกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาการพิจารณาร่างกฎหมายเป็นปฏิทินการพิจารณาร่างกฎหมายของรัฐสภา

๓. คณะรัฐมนตรีหรือผู้จัดทำหลักการกฎหมาย

๔. กำหนดรายละเอียดของกฎหมาย (drafting instruction) และส่งให้กับสำนักงานฯ

๕. สำนักงานฯ ยกร่างกฎหมายให้ตาม drafting instruction ระยะเวลาที่ใช้ในการร่างกฎหมายน้อยที่สุด ๑๐ สัปดาห์

๖. เมื่อร่างกฎหมายเสร็จสมบูรณ์แล้วจะส่งร่างฯ ดังกล่าวกลับไปยังคณะรัฐมนตรี

ในชั้นรัฐสภา

๑. การพิจารณาในรัฐสภา ถ้าเป็นร่างกฎหมายของรัฐบาลจะเริ่มต้นการพิจารณาที่สภาผู้แทนราษฎร แต่ถ้าหากเป็นร่างของวุฒิสภาจะเริ่มต้นพิจารณาที่วุฒิสภา แต่ทั้งนี้วุฒิสมาชิกไม่สามารถเสนอร่างกฎหมายที่เกี่ยวกับการเงินได้ ในวาระที่ ๑ เป็นการเสนอหลักการของกฎหมาย โดยที่สมาชิกสภาจะไม่ได้รับตัวร่างกฎหมาย เมื่อลงมติรับหลักการแล้ว จึงเข้าสู่การพิจารณาในวาระที่ ๒

๒. วาระที่ ๒ สมาชิกสภาจะได้รับตัวร่างกฎหมายไว้พิจารณา และเปิดอภิปรายโดยสมาชิกสภาเต็มสภา

๓. ส่งร่างให้กรรมาธิการ (Scrutiny of Acts and Regulations Committee) พิจารณาเป็นรายมาตรา

๔. เมื่อกรรมาธิการพิจารณาร่างเสร็จแล้ว จะส่งกลับมาที่สภาให้เปิดอภิปราย แก้ไข เมื่อแก้ไขร่างฯ เสร็จแล้วจะผ่านการพิจารณาไปยังอีกสภาหนึ่ง

๕. การพิจารณาโดยวุฒิสภา เป็นการพิจารณาโดยกรรมาธิการ (Legislation Committee)

๖. เมื่อร่างเสร็จสมบูรณ์แล้ว จะเสนอให้ผู้ตรวจการรัฐ (Governor) ลงนามให้ความเห็นชอบ

๗. นำกฎหมายไปประกาศใช้บังคับ

การยกร่างกฎหมาย

เนื่องจากการยกร่างกฎหมายของ รัฐวิศตอเรีย นั้น คณะรัฐมนตรีเพียงแต่ให้ความเห็นชอบหลักการของกฎหมายที่จะมีขึ้น โดยไม่มีตัวร่างฯ กฎหมายมาก่อน ในการยกร่างของสำนักงานฯ นั้น จึงต้องพิจารณาจัดโครงสร้าง แบ่งหมวดหมู่ และลำดับความสำคัญและขั้นตอนในทางปฏิบัติที่ควรจะเป็นเสียก่อน โดยกำหนดประเด็นหลักสำคัญตามหลักการ สำหรับรายละเอียดจะจำแนกภายหลังส่วนมากจะเรียงลำดับจากอารัมภบท วัตถุประสงค์ของกฎหมาย วันใช้บังคับ และบทนิยามตามลำดับ โดยการแบ่งหมวดหมู่หัวข้อเรื่องนั้น

แต่ละเรื่องต้องมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน สำหรับมาตรการทางปกครองและมาตรการบังคับจะอยู่ในส่วนท้ายของกฎหมาย โดยในการยกร่างกฎหมายจะต้องใช้ถ้อยคำที่ง่าย สั้น กระชับ ได้ใจความสาระสำคัญของกฎหมายไม่ควรกำหนดเป็นบทนิยามและใส่คำบรรยายและตัวอย่างในตำแหน่งที่เหมาะสม

ปัจจัยที่ทำให้เกิดปัญหาในการร่างกฎหมายของในชั้นการยกร่างของ OCPC

๑. ระยะเวลาอันจำกัด
๒. หลักการ หรือ นโยบาย ไม่ชัดเจน
๓. มีการเปลี่ยนแปลงหลักการ หรือ นโยบาย ระหว่างการยกร่าง
๔. การแทรกแซงจากการเมือง
๕. ความจำเป็นที่ร่างกฎหมายต้องถูกต้องสมบูรณ์

ปัญหาที่มักเกิดขึ้นในการร่างกฎหมายในชั้นการยกร่างของ OCPC

๑. หลักการ หรือ นโยบาย ไม่ชัดเจน
๒. สถานการณ์ไม่เอื้ออำนวย
๓. ไม่มีความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษา
๔. กฎหมายที่เกี่ยวข้องถูกมองข้าม
๕. การกำหนดบทเฉพาะกาลไม่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระของกฎหมาย

เครื่องมือในการดำเนินการยกร่างกฎหมายของ OCPC

๑. พระราชบัญญัติการตีความกฎหมาย (Interpretation Legislation Act)

เป็นกฎหมายที่กำหนดกฎเกณฑ์ในการตีความกฎหมายในเรื่องต่างๆ และเทคนิคในการร่างกฎหมาย ซึ่งมีส่วนช่วยให้กฎหมายสั้นลง

๑. การตีความกฎหมายต้องเป็นไปตามเจตนารมณ์และวัตถุประสงค์ของกฎหมาย

๒. การตีความผลของการยกเลิก
กฎหมาย

๓. การเริ่มต้นและการสิ้นสุดผลการ
บังคับใช้

๔. การใช้อำนาจตามกฎหมาย

๕. การตีความกฎหมายส่วนที่ไม่
สมบูรณ์ หรือการอุดช่องว่างของกฎหมาย

๖. สถานะของตัวบทกฎหมายในส่วน
ต่างๆ ของกฎหมายและการเทียบเคียง

๗. ตัวอย่างที่อยู่ในกฎหมายมีผลเป็น
ส่วนหนึ่งของกฎหมายและการเทียบเคียงตัวอย่าง
บทบัญญัติของ Interpretation Legislation Act ที่
ช่วยให้กฎหมายสั้นลง

๑. บทนิยามศัพท์ การกำหนดนิยาม
ถ้อยคำที่ใช้เป็นปกติ หรือใช้เป็นการทั่วไป

๒. หลักการใช้คำคุณศัพท์ การ
จำแนกเพศ จำนวน(เอกพจน์/พหูพจน์) และ
สำนวนภาษา

๓. การกำหนดมาตรฐานกลางและให้
กฎหมายอื่นอ้างอิงถึง เช่น การกำหนดฐานความผิด
การมอบอำนาจ แบบเอกสารต่างๆ เป็นต้น

๔. หลีกเลี่ยงการกำหนดบทเฉพาะ
กาลโดยไม่จำเป็น

๕. การนับระยะเวลา

๖. กำหนดหลักเกณฑ์ในการอ้างอิง
เชื่อมโยงมาใช้กฎหมายกลาง

๒. พระราชบัญญัติการตรวจพิจารณา
กฎหมายลำดับรอง (Subordinate Legislation Act
1994)

ประเภทของกฎหมายลำดับรองที่
สำนักงานฯ รับผิดชอบยกร่าง ได้แก่ กฎ (Regulation)

ระเบียบวิธีพิจารณาของศาล (Court Rule) มติ
คณะกรรมการ (Order of Council)

หลักเกณฑ์ในการตรวจพิจารณา
กฎหมายลำดับรองของรัฐวิศตอเรีย มี Subordinate
Legislation Act 1994 วางหลักเกณฑ์ไว้ใน section
๑๓ สำนักงานฯ มีหน้าที่ตรวจสอบร่างกฎหมาย
ลำดับรองให้เป็นไปตามเกณฑ์ section ๑๓ เช่น
เงื่อนไขในการออกกฎหมายลำดับรอง และวาง
โครงสร้างของกฎหมายลำดับรอง กำหนดการใช้
บังคับกฎหมาย โดยกฎหมายลำดับรองนี้มีการกำหนด
ระยะเวลาสิ้นสุดการใช้บังคับ (sunset) เป็นระยะเวลา
๑๐ ปี

๓. การใช้เทคโนโลยีในการร่างกฎหมาย

OCPC มีโปรแกรมแม่แบบเอกสาร
กฎหมายลำดับต่างๆ ไว้ ใช้ เป็นโปรแกรมติดตั้งกับ
โปรแกรมไมโครซอฟท์ โดยมีแถบเครื่องมือเพิ่มขึ้น
ช่วยในการจัดรูปแบบเอกสาร การตั้งค่านำกระดาษ
tab ย่อหน้า ระยะห่างระหว่างบรรทัด

(อ่านต่อฉบับหน้า)

.....

Special Scoop

สัมภาษณ์นายสงขลา วิชัยทัตตะ กรรมการร่างกฎหมายประจำ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่องการจัดตั้งสำนักพัฒนาบทกฎหมายภาครัฐ เป็นหน่วยบริการรูปแบบพิเศษ

Q : ขอเรียนถามว่า S.D.U. หรือ หน่วยบริการรูปแบบพิเศษสำนักพัฒนาบทกฎหมายภาครัฐที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจะดำเนินการจัดตั้งคืออะไร และมีความเป็นมาหรือแนวคิดในการจัดตั้งอย่างไรบ้าง

A : การจัดตั้งหน่วยบริการรูปแบบพิเศษ (S.D.U.) ขึ้น เพื่อรองรับงานด้านการพัฒนาบุคลากรทางกฎหมายภาครัฐนั้น แท้จริงเป็นนโยบายของรัฐบาลตามยุทธศาสตร์ที่ ๖ (การพัฒนากฎหมายและส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี) ที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้มีหน่วยงานรูปแบบพิเศษขึ้นในสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการโครงการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรทางกฎหมายของส่วนราชการต่าง ๆ

ส่วนขั้นตอนการจัดตั้งหน่วยบริการรูปแบบพิเศษ (S.D.U.) นี้อยู่ระหว่างการนำเสนอ ก.พ.ร. เพื่อให้ความเห็นชอบ สำหรับเหตุผลความจำเป็นที่ต้องพัฒนาบุคลากรทางกฎหมายภาครัฐโดยเร่งด่วนนั้น มีเหตุปัจจัยอยู่หลายประการ กล่าวคือ

๑. ปัจจุบันการบริหารราชการแผ่นดินมีความซับซ้อนมากขึ้นทั้งทางด้านเทคนิคและทางด้านกฎหมาย และเป็นທີ່ประจักษ์ว่า ส่วนราชการขาดนักกฎหมายที่มีความรู้ ความชำนาญที่จะช่วยให้การบริหารงานของส่วนราชการดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๒. เกิดปัญหาสมองไหล กล่าวคือนักกฎหมายฝีมือดี ๆ ที่ส่วนราชการสร้างขึ้นมาในระบบงาน ซึ่งส่วนใหญ่จะต้องใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๕ ปี ต่างโอนย้ายหรือลาออกไปอยู่

หน่วยงานอื่นที่ได้ประโยชน์ตอบแทนสูงกว่า เช่น ไปเป็นอัยการ ตุลาการ เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานอิสระ หรือเข้าสู่ตลาดงานในภาคเอกชน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้คือการสูญเสียบุคลากรอันมีคุณค่าที่ส่วนราชการได้ลงทุนกับบุคลากรเหล่านี้ และต้องสร้างบุคลากรรุ่นใหม่ขึ้นทดแทนอย่างต่อเนื่อง

Q : ปัญหานี้เป็นที่มาของการจัดตั้ง S.D.U. แล้วสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเข้าไปเกี่ยวข้องอย่างไร

A : ขอเรียนอย่างนี้ครับว่า แนวความคิดที่จะพัฒนาบุคลากรทางกฎหมายภาครัฐอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ตั้งได้กล่าวแล้วในตอนต้น ในเรื่องนี้ท่านรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) ซึ่งรับผิดชอบเป็นประธานคณะกรรมการปรับปรุงกระบวนการพิจารณาออกกฎหมายและพัฒนาบุคลากรทางกฎหมาย ท่านมีดำริให้จัดทำหลักสูตรการฝึกอบรมให้กับนักกฎหมายภาครัฐทั้งหมด โดยแบ่งออกเป็น ๓ ระดับ ดังนี้

- ระดับแรกเข้า (นิติกรระดับ ๓-๔)
- ระดับต้น (นิติกรระดับ ๕-๖)
- ระดับกลาง (นิติกรระดับ ๗-๘)

โดยมีวัตถุประสงค์ให้นักกฎหมายของส่วนราชการได้มีโอกาสพัฒนาความรู้ความชำนาญทั้งทางด้านวิชาการและทางปฏิบัติเพื่อรองรับการบริหารราชการแผ่นดินแนวใหม่ซึ่งแท้จริงเป็นการนำบุคลากรทางกฎหมาย

ของรัฐมาหลอมเข้าด้วยกัน เมื่อเอามาหลอมเข้าด้วยกันแล้ว ไม่ว่าจะไปทำงานในหน่วยงานที่ไหนก็สามารถที่จะทำงานให้กับภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ และวิธีที่จะประทับประคองให้คนเหล่านั้นอยู่อย่างมีเกียรติในภาครัฐ ก็ควรที่มีเงินเพิ่มให้ ทั้งนี้เพื่อลดช่องว่างในเรื่องค่าตอบแทนระหว่างบุคคลในกลุ่มวิชาชีพเดียวกัน

โดยที่นโยบายการพัฒนาบุคลากรทางกฎหมายภาครัฐเป็นเรื่องเร่งด่วน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในฐานะเป็นหน่วยงานกลางทางกฎหมายและได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้ทำหน้าที่บริหารและกำกับดูแลการฝึกอบรมตามหลักสูตรดังกล่าว และโดยที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรเห็นควรเริ่มโครงการฝึกอบรมหลักสูตรระดับต้นเป็นหลักสูตรแรกโดยมอบหมายให้ ๓ สถาบันซึ่งประกอบด้วย สถาบันพระปกเกล้า มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช และสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน มาร่วมกันจัดหลักสูตรระดับต้น

กรมสรรพากร ระดับ ๕-๖ มีประมาณ ๑,๐๐๐ คน
กรมบังคับคดี ประมาณ ๒๐๐ คน กรมทหาร
พระธรรมนูญ ประมาณ ๕๐๐ คน

สิ่งที่เสนอก็คืออาจจะใช้ระบบ
VDO Conference จากห้องบรรยายที่นนทบุรี
ส่งไปที่ห้องบรรยายกรมสรรพากร ให้เขาได้
เรียนในลักษณะคู่ขนาน ซึ่งผมคิดว่ามีความ
เป็นไปได้เช่นเดียวกันกับกรมบังคับคดีหรือ
กรมทหารพระธรรมนูญ ซึ่งน่าจะทำงานนั้นได้
ก็จะเป็นการประหยัดเวลาและประหยัด
งบประมาณ

**Q : มีมาตรฐานในการฝึก
อบรมตามหลักสูตรอย่างไร**

A : ในเรื่องนี้คณะกรรมการ
บริหารหลักสูตร ได้กำหนดให้มีการสอบ ต้อง
สอบให้ได้ตามเกณฑ์ที่กำหนด เมื่อผ่านการ
อบรมแล้วได้รับใบประกาศนียบัตรรับรองและมี
สถานะเป็นนักกฎหมายภาครัฐที่มีสิทธิได้รับเงิน
เพิ่มพิเศษตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือนอันนี้คือสิทธิที่จะได้รับ

**Q : ไม่ทราบว่ามีผู้เข้ารับการ
อบรมจากภาคเอกชนด้วยหรือไม่**

A : อันนี้คือ นักกฎหมายใน
ภาครัฐเท่านั้นไม่รวมรัฐวิสาหกิจและภาคเอกชน
แต่จะมีนิติกรจากหน่วยงานอิสระ เช่น สำนักงาน
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สำนักงาน
เลขาธิการวุฒิสภา สำนักงานศาลยุติธรรมและ
สำนักงานอัยการสูงสุด ซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการ
บริหารหลักสูตรได้อนุมัติให้เป็นกรณีพิเศษ

**Q : โครงการนี้จะเริ่มดำเนินการ
เมื่อไร**

A : ประมาณเดือนพฤษภาคม
๒๕๔๙

**Q : เดือนพฤษภาคม ๒๕๔๙
คือรุ่นแรก จะมีผู้เข้าอบรมจำนวนเท่าไร**

A : ประมาณ ๖๐๐ คน

**Q : ขณะนี้มีปัญหาในการรับ
สมัครผู้เข้ารับการอบรมหรือไม่**

A : ปัญหาหลักในขณะนี้คือ
จำนวนนิติกรในหน่วยงานบางหน่วยงาน
มีจำนวนมาก ซึ่งหากจะให้หน่วยงานต้นสังกัด
ทยอยส่งเข้ารับการฝึกอบรมในแต่ละรุ่นจะต้อง
ใช้เวลานานหลายปี ตัวอย่างเช่น นิติกรของ

เป็นจำนวน ๓,๐๐๐ บาท ถึง ๖,๕๐๐ บาท ก็คงเป็นเงินเพิ่มที่ไม่สูงนักเมื่อเทียบกับรายได้ของบุคลากรทางกฎหมายในส่วนอื่น ๆ แต่อย่างน้อยที่สุดก็จะเป็นแรงจูงใจและเป็นกำลังใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในภาครัฐ เราเชื่อว่านักกฎหมายไม่น้อยจะประทับใจกับงานที่ทำอยู่ แล้วก็ภาคภูมิใจกับงานที่ตัวเองทำ ถ้าหากว่าสถานะทางเศรษฐกิจไม่ต่างกันมากนักอันนี้ก็น่าจะเป็นแรงจูงใจส่วนหนึ่งที่จะทำให้บุคลากรในภาครัฐสามารถอยู่ได้อย่างสมศักดิ์ศรี ปัจจุบันทุกอย่างเปลี่ยนแปลงเร็วมาก กฎหมายก็เปลี่ยนแปลงเช่นกัน บุคลากรในภาครัฐถ้าไม่ได้รับการพัฒนาไม่มีการศึกษาและฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่องจะทำให้ขาดความสามารถในการแข่งขัน อันจะก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ที่ตามมามากมาย ผมคิดว่าการทำงานในภาครัฐยุคใหม่ ผู้บริหารจะต้องใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือในการบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันนี้เป็นประเด็นหนึ่งที่ทำให้เราต้องเร่งสร้างและพัฒนาบุคลากรทางกฎหมายภาครัฐเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง

Q : อันนี้ก็เท่ากับ นอกจากว่า จะเป็นความพยายามที่จะเพิ่มวิทยฐานะแล้วก็มีในเรื่องของผลประโยชน์ตอบแทน

A : ครับ ก็อย่างที่ ได้ เรียบ ตอนต้นแล้วว่า การจัดฝึกอบรมหลักสูตร นักกฎหมายภาครัฐมีวัตถุประสงค์สำคัญ อยู่ ๒ ประการคือ

๑. แก้ปัญหาสมองไหล
๒. ยกกระดับความรู้ของบุคลากร ด้านกฎหมายของภาครัฐ

Q : ปัญหาสำคัญคือ ปัญหา สมองไหล โดยการแก้ปัญหาคือ การฝึกอบรม และเพิ่มค่าตอบแทนใช่หรือไม่

A : การกำหนดเงินเพิ่มพิเศษ ให้แก่นักกฎหมายภาครัฐ (ระดับ ๔-ระดับ ๘)

เทคโนโลยีสารสนเทศ

Digital Library

ระบบห้องสมุดกฎหมาย (Digital Library) เป็นระบบสารสนเทศระบบหนึ่งที่น่าเอาระบบคอมพิวเตอร์มาใช้ในการจัดเก็บข้อมูลหลายๆ รูปแบบ ในลักษณะ Multimedia ได้แก่ ตัวอักษร ภาพ เสียง โดยมุ่งเน้นข้อมูลด้านกฎหมาย ได้แก่ ราชกิจจานุเบกษา กฎหมายปัจจุบัน กฎหมายที่มีแผนที่ทำย กฎหมายยกเลิก คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ และศาลต่าง ๆ บทความ บทวิเคราะห์ งานวิจัยและวิทยานิพนธ์ด้านกฎหมาย ตลอดจนข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ต่างๆ เพื่อ

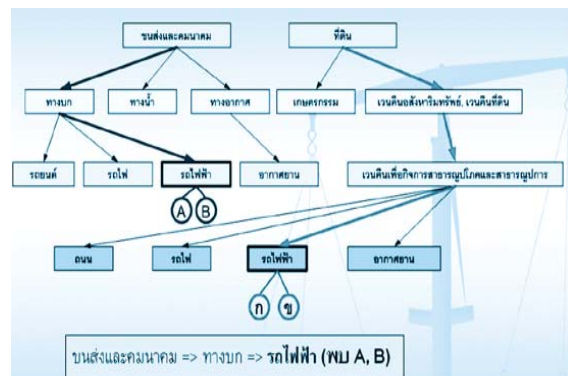
เป็นข้อมูลประกอบการปฏิบัติงานและเป็นการพัฒนาองค์ความรู้แก่บุคลากรที่สามารถเข้าถึงข้อมูลของสำนักงาน ทั้งนี้ไม่ใช่เฉพาะบุคลากรของสำนักงานเท่านั้น เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐจากทุกกระทรวง กรม รวมทั้งหน่วยงานรัฐวิสาหกิจอีกจำนวนมากกว่า ๕๐๐ คนที่สำนักงานอนุญาตให้ใช้ข้อมูลจากฐานข้อมูลกฎหมายกลางก็สามารถเรียกใช้ข้อมูลได้เช่นกัน

ความสามารถของระบบในการสืบค้นข้อมูลกฎหมาย ในปัจจุบันมี ๒ ลักษณะ คือ

- ▶ การค้นหาโดยระบุกลุ่มที่ต้องการค้นหา ได้แก่ ต้องการค้นจาก ชื่อเรื่อง ชื่อกฎหมาย ปี ตอน หน้า ที่กฎหมายประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรือหัวข้อของข้อมูลนั้น ๆ ได้แก่ ผู้เขียนบทความ วิทยานิพนธ์ หรือ บทความ เป็นต้น

- ▶ การค้นหาแบบ Full-Text Search เป็นการค้นหาจากเนื้อหาของกฎหมาย ข้อความ ในคำวินิจฉัยหรือข้อความในบทความ งานวิจัยและ ข้อมูลอื่น ๆ ที่ต้องการ เมื่อระบบค้นหาพบแล้วจะแสดงเอกสารที่มีคำนั้น ๆ ปรากฏ โดยเปิดเอกสารและเน้นข้อความที่ค้นหาพบเพื่อเป็นการนำสายตาด้วย

จากระบบการสืบค้น ๒ ลักษณะดังกล่าว ยังไม่เพียงพอต่อการใช้งานด้านกฎหมาย เนื่องจากมีข้อมูลจำนวนมาก การแสดงผลที่ค้นพบแต่ละครั้งมีจำนวนมาก ทำให้ต้องใช้เวลามากในการคัดเลือกเรื่องที่ตรงตามความต้องการ นอกจากนี้แล้วยังพบว่าการจัดหมวดหมู่กฎหมายไทยที่ใช้ชื่อกฎหมายเป็นหลักอาจไม่เหมาะสมสำหรับประชาชนทั่วไปที่ไม่มีความแม่นยำในการเรียกชื่อกฎหมาย ทำให้การค้นหากฎหมายของประชาชนผ่านทาง Website ทำได้ยาก

ดังนั้นสำนักงานจึงได้เพิ่มลักษณะการสืบค้นข้อมูลกฎหมายขึ้นอีกลักษณะหนึ่ง คือการค้นหาแบบทางเลือก (Alternative) โดยการจัดทำโครงการจัดแบ่งหมวดหมู่กฎหมายไทย : THCA (Thai Code Annotated & Virtual Law Office) ซึ่งมีการพัฒนาระบบให้สามารถจัดแบ่งกฎหมายเป็นหมวดหมู่หรือกลุ่มกฎหมายหลัก(Title) ตามเนื้อหาของกฎหมาย

www.krisdika.go.th

3. บนส่งและคมนาคม -> ทางบก -> รถไฟฟ้า -> ผู้ว่าฯ
☒ พระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2543 (ฉบับ Update ล่าสุด) (หน 9 มาตรา) (มาตรา21 มาตรา22 มาตรา23 มาตรา24 มาตรา25 มาตรา26 มาตรา27 มาตรา29 มาตรา30)
4. บนส่งและคมนาคม -> ทางบก -> รถไฟฟ้า -> การสร้างระบบรถไฟฟ้า -> การวางแผน สำรวจ และออกแบบเบื้องต้น
☒ พระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2543 (ฉบับ Update ล่าสุด) (หน 4 มาตรา) (มาตรา31 มาตรา32 มาตรา33 มาตรา34)
5. บนส่งและคมนาคม -> ทางบก -> รถไฟฟ้า -> การสร้างระบบรถไฟฟ้า -> การใช้อสังหาริมทรัพย์ เพื่อกิจการขนส่งมวลชน
☒ พระราชบัญญัติการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2543 (ฉบับ Update ล่าสุด) (หน 2 มาตรา) (มาตรา35 มาตรา36)

ที่เป็นเรื่องเดียวกันหรือมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กัน โดยอาจมีหัวข้อรอง (Sub-title) และหัวข้อย่อย (Topic) ทั้งนี้สามารถกำหนดระดับย่อยๆ ลงไปได้อีกหลายระดับ และสามารถจัดกลุ่มได้ละเอียดตั้งแต่ละมาตราของกฎหมายนั้นๆ ทั้งนี้การจัดทำโครงสร้างมีความยืดหยุ่นสามารถปรับ ลด เพิ่ม เปลี่ยนแปลง แก้ไข ยกเลิก หมวดหมู่กฎหมายระดับต่างๆ ได้ นอกจากนี้ยังเพิ่มความสัมพันธ์ของ

กฎหมายมาตราต่าง ๆ ระหว่างกฎหมายระดับพระราชบัญญัติและอนุบัญญัติ ระหว่างกฎหมายกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการกฤษฎีกา คำพิพากษาของศาล รวมทั้งบทความหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการค้นหาแบบทางเลือก (Alternative) สามารถค้นหาได้จากหัวข้อ Title , Sub-Title, Topic, Sub-Topic เมื่อค้นพบแล้วสามารถแสดงเส้นทาง (Route) ทุกเส้นทางที่ค้นพบว่ามีกฎหมายอะไรบ้างและสามารถเข้าไปอ่านกฎหมายแต่ละฉบับที่พบและสามารถเลือกดูกฎหมายรายฉบับ ายมาตราได้

การพัฒนาในระบบในครั้งนี้นอกจากมีการแบ่งหมวดหมู่กฎหมายให้สามารถค้นหาและแสดงผลแบบทางเลือกแล้ว ยังพัฒนาระบบสารสนเทศของสำนักงานจาก Krisdika Office ไปสู่ Virtual Law Office และพัฒนาระบบ Digital Library ไปสู่ Virtual Law Library อีกด้วย

ส่วนสารสุนทศ

เรื่องเล่าจากคำวินิจฉัย

: การใช้ชื่อสกุลของคู่สมรส

เมื่อชายและหญิงสมรสกันแล้ว นอกจากจะก่อให้เกิดสิทธิและหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หลายประการด้วยกันแล้ว เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยา การจัดการทรัพย์สินระหว่างสามีภริยา สิทธิและหน้าที่ของบิดามารดาและบุตร เป็นต้น สิทธิการใช้ชื่อสกุลของคู่สมรสก็เป็นผลมาจากการสมรสด้วยเช่นกัน กล่าวคือ ปัจจุบันนี้สามีภริยาสามารถตกลงกันได้ว่าจะใช้ชื่อสกุลของสามีหรือของภริยาก็ได้ หรือต่างฝ่ายต่างใช้ชื่อสกุลเดิมของตนก็ได้ ซึ่งแต่เดิมนั้นเป็นที่ทราบกันดีว่าภริยาต้องใช้นามสกุลของสามีเท่านั้น

เดิมมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ บัญญัติว่า “หญิงมีสามีให้ใช้ชื่อสกุลของสามี” จึงมีบุคคลกลุ่มหนึ่งยื่นหนังสือร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาว่าบทบัญญัติดังกล่าวเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อสตรีและไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญที่รับรองสิทธิของหญิงให้เท่าเทียมกับชาย จึงขัดต่อหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาได้พิจารณาแล้วเห็นว่า บทบัญญัติดังกล่าวมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ จึงได้เสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า ถ้อยคำในมาตรา ๑๒ ดังกล่าว ใช้คำว่า “ให้ใช้” จึงมีความหมายในลักษณะเป็นบทบังคับโดยชัดแจ้งให้หญิงมีสามีต้องใช้ชื่อสกุลของสามีเพียงฝ่ายเดียวเท่านั้น ย่อมแสดงว่าพระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ มีเจตนารมณ์ไม่ประสงค์ให้หญิงมีสามีมีสิทธิใช้ชื่อสกุลเดิมของตนต่อไปอันเป็นการลดทอนสิทธิในการใช้ชื่อสกุลของหญิงมีสามี ทำให้ชายและหญิงมีสิทธิไม่เท่าเทียมกัน เกิดความไม่เสมอภาคกันทางกฎหมายด้วยเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องเพศและสถานะของบุคคล เนื่องจากสิทธิการใช้ชื่อสกุลนั้นเป็นสิทธิที่ทุกคนมีอยู่อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่ได้แบ่งแยกว่าเป็นสิทธิของชายหรือหญิง อีกทั้งบทบัญญัติดังกล่าวก็เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมด้วยเนื่องจากการบังคับให้หญิงมีสามีต้องใช้ชื่อสกุลของ

สามีเพียงฝ่ายเดียวโดยใช้สถานะการสมรสนั้น มิได้เป็นเหตุผลในเรื่องความแตกต่างทางกายภาพหรือภาระหน้าที่ระหว่างชายและหญิงที่มีผลมาจากความแตกต่างทางเพศ จนทำให้ต้องมีการเลือกปฏิบัติให้แตกต่างกัน ส่วนข้ออ้างที่ว่า การเลือกปฏิบัติดังกล่าวมีเหตุผลทางสังคมว่าเพื่อความ เป็นเอกภาพและความสงบสุขของครอบครัวนั้น เห็นว่า ข้ออ้างดังกล่าวรับฟังไม่ได้ เนื่องจากความเป็นเอกภาพและความสงบสุขของครอบครัวเกิดขึ้นจากความเข้าใจ การยอมรับ และการให้เกียรติซึ่งกันและกันระหว่างสามีและภริยา อีกทั้งการให้หญิงมีสามีมีสิทธิใช้ชื่อสกุลเดิมของตนได้นั้นเป็นเพียงการส่งเสริมให้ชายและหญิงมีสิทธิอย่างเสมอภาคกันทางกฎหมายเท่านั้น

ศาลรัฐธรรมนูญจึงวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติชื่อบุคคล พ.ศ. ๒๕๐๕ มาตรา ๑๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ เป็นอันใช้บังคับมิได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ ส่งผลให้ต้องมีการตราพระราชบัญญัติชื่อบุคคล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘ เพื่อแก้ไขบทบัญญัติดังกล่าวซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๔๘ และบัญญัติไว้ดังนี้

มาตรา ๑๒ “ คู่สมรสมีสิทธิใช้ชื่อสกุลของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตามที่ตกลงกัน หรือต่างฝ่ายต่างใช้ชื่อสกุลเดิมของตน

การตกลงกันตามวรรคหนึ่ง จะกระทำเมื่อมีการสมรสหรือในระหว่างสมรสก็ได้
ข้อตกลงตามวรรคหนึ่ง คู่สมรสจะตกลงเปลี่ยนแปลงภายหลังก็ได้”

(อ้างอิงคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒๑/๒๕๔๖)

นางสาวปิณพิชชา สิริสังวรวงศ์
ศูนย์ข้อมูลกฎหมายกลาง

กฎหมายที่น่าสนใจ

๑. พระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๙

พระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๙ ตราขึ้นเพื่อให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่โดยกำหนดให้มีการเลือกตั้งเป็นการทั่วไปในวันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๙

(ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๓ ตอนที่ ๒๐ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙)

๒. พระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเป็นการทั่วไป พ.ศ. ๒๕๔๙

พระราชกฤษฎีกาให้มีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาเป็นการทั่วไป พ.ศ. ๒๕๔๙ ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยกำหนดให้มีการเลือกตั้งเป็นการทั่วไปในวันที่ ๑๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๙

(ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๓ ตอนที่ ๒๔ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๙)

๓. พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙

แก้ไขบทนิยามคำว่า “สินเชื่อ” โดยตัดความในบทนิยามที่บัญญัติว่า “...รวมทั้งการรับประกันวินาศภัย และการรับประกันชีวิต...” ออก

แก้ไขเพิ่มเติมให้การส่งข้อมูล การแจ้งข้อมูลให้ลูกค้าทราบเกี่ยวกับข้อมูลที่สมาชิกส่งให้แก่บริษัท ข้อมูลเครดิต การขอรับคำยินยอมจากเจ้าของข้อมูลในการเปิดเผยหรือให้ข้อมูลแก่สมาชิกหรือผู้ใช้บริการ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการข้อมูลเครดิตกำหนด เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นในการปฏิบัติงาน

แก้ไข ตำแหน่ง กรรมการในคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลเครดิตจาก “อธิบดีกรมทะเบียนการค้า” เป็น “อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า”

แก้ไขเพิ่มเติมอัตราโทษให้รวมความกรณีการส่งข้อมูลและการแจ้งข้อมูลเป็นวรรคเดียว พร้อมทั้งเพิ่มเติมให้เป็นความผิดที่เปรียบเทียบได้

(ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๓ ตอนที่ ๑๘ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙)

๔. พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๙

ปรับปรุงวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ รวมทั้งการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เพื่อให้การดำเนินการของธนาคารมีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และสามารถทำหน้าที่เป็นสถาบันการเงินเพื่อพัฒนาชนบทไม่ว่าจะเป็น การสนับสนุนทางการเงิน หรือการบริหารจัดการให้แก่บุคคลหรือนิติบุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและการพัฒนาชนบท นอกจากนี้มีการเพิ่มสัดส่วนการถือหุ้นของสถาบันการเงินและบุคคลอื่นด้วย

(ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๓ ตอนที่ ๒๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๔๙)

๕. พระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคม และมูลนิธิ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๙

กำหนดความผิดและบทลงโทษสำหรับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนและห้างหุ้นส่วนจำกัด กรณีที่ได้ดำเนินการจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงต่อนายทะเบียนกรณีการลาออกจากตำแหน่งของหุ้นส่วนผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนจดทะเบียนและห้างหุ้นส่วนจำกัด และการลาออกจากตำแหน่งของกรรมการบริษัทจำกัดภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

(ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๓ ตอนที่ ๑๗ ก หน้า ๕ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙)

๖. พระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๙

ปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราเงิน

เดือนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพแบบทำยพระราชบัญญัติเงินเดือน และเงินประจำตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้สูงขึ้นในอัตราร้อยละห้า

(ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๓ ตอนที่ ๒๖ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๙)

นายจิรพงษ์ เวชกุล

ศูนย์ข้อมูลกฎหมายกลาง

ความเห็นทางกฎหมาย ของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่น่าสนใจ

สำหรับกฤษฎีกาสารฉบับนี้จะขอสรุปความเห็นทางกฎหมายของคณะกรรมการกฤษฎีกาที่น่าสนใจมานำเสนอ ดังนี้

เรื่องที่หนึ่ง เป็นเรื่องเกี่ยวกับการมอบอำนาจให้ทำหน้าที่กรรมการของผู้อำนวยการธนาคารออมสินจะทำได้หรือไม่ เพียงใด

เรื่องที่สอง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจกำหนดอัตราภาษีป้ายแต่ละประเภทให้มีช่วงระหว่างอัตราขั้นต่ำสุดและอัตราขั้นสูงสุดเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติกำหนดอัตราภาษีป้ายที่เหมาะสมของแต่ละท้องถิ่นได้หรือไม่

เรื่องที่หนึ่ง การมอบอำนาจให้ทำหน้าที่กรรมการ

ประเด็นที่หนึ่ง ผู้อำนวยการธนาคารออมสินจะมอบหมายให้ผู้บริหารระดับรองลงมาเข้าประชุมแทนในฐานะกรรมการธนาคารออมสินได้หรือไม่

พระราชบัญญัติธนาคารออมสินฯ กำหนดให้มีคณะกรรมการธนาคารออมสินมีอำนาจหน้าที่แยกต่างหากจากการบริหารกิจการทั่วไปในอำนาจหน้าที่ของผู้บริหาร การที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่เป็นกรรมการโดยตำแหน่งนั้นเกิดขึ้นจากกฎหมายกำหนดให้ดำรงตำแหน่งการจะมอบให้บุคคลอื่นเป็นกรรมการแทน จึงต้องมีกฎหมายกำหนดให้ดำเนินการได้ ประกอบกับเมื่อพิจารณาเจตนารมณ์ของมาตรา ๑๒/๒ แห่งพระราช

บัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่กำหนดห้ามมิให้พนักงานหรือลูกจ้างของธนาคารออมสินเป็นกรรมการธนาคารออมสิน ดังนั้น ผู้อำนวยการธนาคารออมสินจึงอาจมอบหมายให้ผู้บริหารระดับรองลงมาเข้าประชุมแทนเพื่อปฏิบัติหน้าที่เลขานุการได้ แต่ไม่สามารถมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการธนาคารออมสินได้

ประเด็นที่สอง กรรมการตามคำสั่งกระทรวงการทางวินัยต่างๆ จะสามารถมอบหมายให้พนักงานผู้ได้บังคับบัญชาเข้าทำหน้าที่กรรมการแทนได้หรือไม่

การแต่งตั้งและการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตามคำสั่งกระทรวงการทางวินัยต่างๆ เป็นการดำเนินการที่เกี่ยวกับการบริหารกิจการภายในของธนาคารออมสิน ซึ่งเป็นไปตามระเบียบของธนาคารออมสินโดยมิใช่เป็นกรรมการตามกฎหมาย ฉะนั้น การที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่เป็นกรรมการดังกล่าวจะมอบอำนาจต่อไปได้หรือไม่ หรือมีข้อจำกัดการมอบอำนาจเพียงใดย่อมต้องเป็นไปตามระเบียบที่ธนาคารออมสินกำหนดขึ้น สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการแต่ละคณะตามที่ธนาคารออมสินเห็นสมควรในการปฏิบัติหน้าที่นั้นๆ ตามประเด็นที่หารือ เมื่อระเบียบการธนาคารออมสินเกี่ยวกับการปฏิบัติงานแทน ทำการแทน และรักษาการแทนฯ กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้ และคำสั่งธนาคาร

ออมสินเกี่ยวกับแต่งตั้งคณะกรรมการต่างๆ มิได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจของกรรมการไว้เป็นอย่างอื่นหรือกำหนดห้ามมอบอำนาจไว้ ดังนั้น กรรมการโดยตำแหน่งในคณะกรรมการตามคำสั่งกระทรวงการทางวินัย จึงสามารถมอบอำนาจให้พนักงานผู้ได้บังคับบัญชาตามตำแหน่งที่กำหนดไว้เข้าทำหน้าที่กรรมการแทนได้ ส่วนกรรมการซึ่งแต่งตั้งโดยตำแหน่งและวงเล็บชื่อไว้ข้างท้ายและกรรมการที่เป็นผู้แทนสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจธนาคารออมสินนั้น การเป็นกรรมการถือได้ว่าเป็นเรื่องเฉพาะตัวของบุคคลนั้น กรรมการดังกล่าวจึงไม่อาจมอบอำนาจให้บุคคลอื่นกระทำการแทนได้

ประเด็นที่สาม ผู้บริหารหรือพนักงานธนาคารซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ไปเป็นกรรมการในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดจะสามารถแต่งตั้งพนักงานอื่นเข้าประชุมกรรมการบริษัทแทนได้หรือไม่

การแต่งตั้งผู้ใดเป็นกรรมการในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดอื่นย่อมต้องเป็นไปตามมติของคณะกรรมการธนาคารออมสินที่เห็นควรมอบหมายให้ผู้นั้นไปปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว การที่ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งจะมอบหมายให้ผู้อื่นไปปฏิบัติหน้าที่แทนได้หรือไม่ จึงขึ้นอยู่กับมติของคณะกรรมการธนาคารออมสินที่จะกำหนดให้มีการมอบหมายบุคคลอื่นได้เพียงใด หรือไม่ ซึ่งต้องพิจารณาเป็นแต่ละกรณีโดยไม่อาจนำระเบียบเรื่องการมอบอำนาจทั่วไปมาใช้ได้ เพราะระเบียบดังกล่าวมุ่งหมายถึงการปฏิบัติหน้าที่ปกติในธนาคารออมสิน

(**เรื่องเสรีจที่ ๔๐/๒๕๔๙** บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การมอบอำนาจให้ทำหน้าที่กรรมการในคณะกรรมการธนาคารออมสินและคณะกรรมการอื่นของธนาคารออมสิน, คณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๒)

เรื่องที่สอง อำนาจในการออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราภาษีป้าย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจกำหนดอัตราภาษีป้ายแต่ละประเภทให้มีช่วงระหว่างอัตราขั้นต่ำสุดและอัตราขั้นสูงสุดเพื่อให้

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติกำหนดอัตราภาษีป้ายที่เหมาะสมของแต่ละท้องถิ่นได้หรือไม่

บทบัญญัติมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีป้าย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๔ กำหนดให้เป็นอำนาจเฉพาะของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในการออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดอัตราภาษีป้าย เพื่อให้เจ้าของป้ายและพนักงานเจ้าหน้าที่ใช้ในการเสียภาษีและการประเมินภาษีป้าย ประกอบกับกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีบทบัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อบัญญัติเพื่อการจัดเก็บภาษีป้าย ดังนั้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยไม่สามารถอาศัยอำนาจตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้ายฯ ออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราภาษีป้ายแต่ละประเภทให้มีช่วงระหว่างอัตราขั้นต่ำสุดและอัตราขั้นสูงสุดเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกข้อบัญญัติกำหนดอัตราภาษีป้ายแต่ละประเภทเพื่อใช้ในแต่ละท้องถิ่นเพียงอัตราเดียวได้

(**เรื่องเสรีจที่ ๖๓/๒๕๔๙** บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง อำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยในการออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราภาษีป้ายตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติภาษีป้าย พ.ศ. ๒๕๑๐, คณะกรรมการกฤษฎีกา คณะที่ ๑๒)

นายจิรพงษ์ เวชกุล
ศูนย์ข้อมูลกฎหมายกลาง

เลขาธิการ กฤษฎีกา

การพัฒนานักกฎหมายภาครัฐ

ในการฝึกอบรมหลักสูตรการพัฒนา นักกฎหมายภาครัฐสามารถแบ่งออกได้เป็น ๓ ระดับ ได้แก่ หลักสูตรการพัฒนานักกฎหมายภาครัฐระดับแรกเข้า หลักสูตร การพัฒนานักกฎหมายภาครัฐระดับต้น และหลักสูตร การพัฒนานักกฎหมายภาครัฐระดับกลาง ซึ่งรายละเอียดของ หลักสูตรการพัฒนานักกฎหมายภาครัฐระดับต้นและหลักสูตร การพัฒนานักกฎหมายภาครัฐระดับกลางผู้อ่านก็คงได้ทราบ ไปบ้างแล้วในกฤษฎีกาสารฉบับก่อนๆ ว่ามีเนื้อหารายละเอียด อย่างไร ดังนั้น กฤษฎีกาสารฉบับนี้จะขอลำถึงรายละเอียด ของหลักสูตรการพัฒนานักกฎหมายภาครัฐระดับแรกเข้า โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของหลักสูตรฯ มีความ มุ่งหวังที่จะฝึกอบรมให้แก่ นักกฎหมายภาครัฐในระดับ ๓-๔ ให้มีความรู้ความเข้าใจตลอดจนมีทักษะวิสัยทัศน์ และ ทักษะคิดเพื่อที่จะสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาใช้ในการปฏิบัติ หน้าที่ของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โครงสร้างของหลักสูตรฯ จะใช้ระยะเวลา ในการฝึกอบรมทั้งสิ้น ๓๐๘ ชั่วโมง (ไม่นับรวมระยะเวลาใน การฝึกงานอีก ๓๖๐ ชั่วโมง) ซึ่งประกอบไปด้วย ๔ กลุ่มวิชา ดังนี้

๑. กลุ่มวิชาบังคับร่วม (๒๑๘ ชั่วโมง) ประกอบด้วย หมวดวิชาต่างๆ คือ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับโลก และสังคมไทย การบริหารภาครัฐ กฎหมายกับการบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายกับระบบการตรวจสอบภาครัฐ และ คุณภาพและคุณธรรมสำหรับนักกฎหมายไทย

๒. กลุ่มวิชาบังคับเฉพาะทาง (๔๕ ชั่วโมง) โดยกลุ่มวิชานี้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถที่จะเลือกเรียน ระหว่างหมวดวิชาบังคับสำหรับนักกฎหมายมหาชนภาครัฐ หมวดวิชาบังคับสำหรับนักกฎหมายเอกชนและกระบวนการ ยุติธรรม หรือหมวดวิชาบังคับสำหรับนักกฎหมายเศรษฐกิจ และการค้าระหว่างประเทศได้อย่างใดอย่างหนึ่งได้

๓. กลุ่มวิชาดูงานและบรรยายพิเศษ (๔๕ ชั่วโมง) ในกลุ่มวิชานี้จะแบ่งเป็นการดูงานในหน่วยงาน ต่างๆ ทางกฎหมายที่สำคัญ เช่น สำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา ศาลปกครองหรือกรมสอบสวนคดีพิเศษ จำนวน ๓๐ ชั่วโมง และการบรรยายพิเศษจำนวน ๑๕ ชั่วโมง

๔. กลุ่มวิชาการฝึกงาน (๓๖๐ ชั่วโมง) ผู้ ที่เข้ารับการฝึกอบรมจะผ่านการฝึกอบรมในหลักสูตรนี้ได้ จะ ต้องผ่านการฝึกงานจากหน่วยงานที่ใช้กฎหมายเป็นสำคัญ ทั้งนี้ เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ กำหนด เช่น การ ดำเนินการทางวินัยจะฝึกงานที่สำนักงาน ก.พ. การยก ร่างกฎหมายและการบันทึกความเห็นทางกฎหมายจะฝึกงาน ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยในกลุ่มวิชาการ ฝึกงานจะประกอบไปด้วยการฝึกงานทั้งภาคทฤษฎีและ ภาคปฏิบัติ ซึ่งแบ่งเป็นการศึกษาเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นต้อง ใช้ในการฝึกงานจำนวน ๖๐ ชั่วโมง และเป็นการลงมือฝึกงาน จริงอีกจำนวน ๓๐๐ ชั่วโมง

ในส่วนของการวัดผลการฝึกอบรมจะใช้ หลักเกณฑ์เดียวกับการฝึกอบรมหลักสูตรการพัฒนา นักกฎหมายภาครัฐระดับต้นและระดับกลาง กล่าวคือ ผู้เข้ารับ การฝึกอบรมจะต้องเข้าฝึกอบรมและดูงานตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของระยะเวลาในการฝึกอบรมทั้งหมด และผู้เข้ารับการฝึกอบรมจะต้องได้รับการประเมินให้ผ่านจาก ผู้รับฝึกงานด้วย

ผู้ที่สนใจสามารถสอบถามรายละเอียด เพิ่มเติมได้ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (โครงการ พัฒนานักกฎหมายภาครัฐ) โทร. ๐-๒๒๘๐-๐๗๘๗-๘ โทรสาร ๐-๒๒๘๐-๐๗๘๒

สถาบันพัฒนานักกฎหมายมหาชน

คำรับรองการปฏิบัติราชการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดให้มีการลงนามคำรับรองการปฏิบัติราชการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ระหว่างรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) และเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยรายละเอียดคำรับรองการปฏิบัติราชการฯ ประกอบด้วยตัวชี้วัด จำนวน ๑๙ ตัวชี้วัด ดังนี้

- ตัวชี้วัดที่ ๑ ความสำเร็จของกฎหมายที่ตรวจพิจารณาแล้วเสร็จตามที่คณะรัฐมนตรี หรือ นายกรัฐมนตรีมอบหมาย
- ตัวชี้วัดที่ ๒ ร้อยละของกฎหมายที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี
- ตัวชี้วัดที่ ๓ ระดับความสำเร็จของการพัฒนาหลักสูตรการปฏิบัติงานของนักกฎหมายภาครัฐ
- ตัวชี้วัดที่ ๔ ร้อยละของข้อมูลกฎหมายที่เผยแพร่ผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์
- ตัวชี้วัดที่ ๕ ระดับความสำเร็จในการให้ความเห็นทางกฎหมายโดยคณะกรรมการกฤษฎีกา
- ตัวชี้วัดที่ ๖ ร้อยละของงานวิจัยที่จัดทำแล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนด
- ตัวชี้วัดที่ ๗ ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ
- ตัวชี้วัดที่ ๘ ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบราชการ
- ตัวชี้วัดที่ ๙ ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- ตัวชี้วัดที่ ๑๐ ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของอัตราการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุน
- ตัวชี้วัดที่ ๑๑ ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามมาตรการประหยัดพลังงานของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- ตัวชี้วัดที่ ๑๒ ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักในการลดรอบระยะเวลาของขั้นตอนการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ
- ตัวชี้วัดที่ ๑๓ ระดับความสำเร็จของการจัดทำต้นทุนต่อหน่วยผลผลิต
- ตัวชี้วัดที่ ๑๔ ระดับความสำเร็จของแผนการจัดการความรู้เพื่อสนับสนุนประเด็นยุทธศาสตร์
- ตัวชี้วัดที่ ๑๕ ระดับคุณภาพของการบริหารจัดการระบบฐานข้อมูลสารสนเทศของส่วนราชการ
- ตัวชี้วัดที่ ๑๖ ระดับความสำเร็จในการจัดทำแผนและนำข้อเสนอการเปลี่ยนแปลงไปสู่การปฏิบัติ
- ตัวชี้วัดที่ ๑๗ ระดับความสำเร็จของการจัดทำแผนพัฒนากฎหมายของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
- ตัวชี้วัดที่ ๑๘ ระดับความสำเร็จของร้อยละเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักของการดำเนินงานตามแผนพัฒนากฎหมายของส่วนราชการ
- ตัวชี้วัดที่ ๑๙ ระดับความสำเร็จของการจัดทำระบบบริหารความเสี่ยง

การที่สำนักงานจะประสบความสำเร็จตามตัวชี้วัดดังกล่าวได้ ต้องได้รับความร่วมมือจากข้าราชการและเจ้าหน้าที่ทุกคน โดยการร่วมกันปฏิบัติงาน โดยใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ทางราชการอันจะส่งผลถึงประโยชน์สุขแก่ประชาชน

กลุ่ม ก.พ.ส.

ส่วนนโยบายและแผน สำนักอำนวยการ

ประมวลภาพกิจกรรม *Activities*

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา จัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการหลักสูตร “การสร้างราชการใสสะอาด รุ่นที่ ๒/๒๕๕๙” ในระหว่างวันที่ ๓-๕ มีนาคม ๒๕๕๙ ณ ห้องประชุมปรีดี พนมยงค์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และโรงแรม มัลดีฟส์ บีช รีสอร์ท อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี โดยนางจริยา เจียมวิจิตร รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เป็นประธานในพิธีเปิดการฝึกอบรม ผู้เข้ารับการฝึกอบรมประกอบด้วยข้าราชการของสำนักงานสายสนับสนุนระดับ ๑-๕ จำนวน ๖๐ คน

การฝึกอบรมมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงและเสริมสร้างการทำงานให้มีประสิทธิภาพเพื่อให้ข้าราชการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเป็นข้าราชการที่ใสสะอาด นอกจากนี้มีการทัศนศึกษาดูงาน ณ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบน โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ โดยมีวิทยากรบรรยายประกอบการฉายวีดิทัศน์และนำศึกษาธรรมชาติป่าชายเลน

สังคหวัตถุธรรม

หมายถึง ธรรมอันเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวใจคน และประสานให้เกิดความรัก ความสามัคคีต่อกัน เคารพนับถือในกันและกัน ทำให้อยู่ร่วมกันด้วยความสงบสุข ได้แก่

๑. รู้จักแบ่งปันกันบ้าง ช่างเหมาะเจาะ คือ ทาน

ทาน หมายถึง การให้ปัน การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การช่วยเหลือสงเคราะห์ผู้อื่น การให้มี ๓ ระดับ คือ การให้วัตถุสิ่งของที่เรากำลังจะให้ได้ การให้ความรู้แนะนำวิธีการ และการให้อภัยซึ่งกันและกัน

๒. ส่งรอยยิ้ม พุดเพราะเสนาหุ คือ ปิยวาจา

ปิยวาจา หมายถึง การพูดจาสุภาพไพเราะน่าฟัง แนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์ มีเหตุมีผล พุดให้เกิดความรักความสามัคคีต่อกัน พุดให้ถูกกาลเทศะ

๓. ช่วยสังคมาบตณ คนเอ็นดู คือ อັถถจรียา

อັถถจรียา หมายถึง การทำประโยชน์แก่ผู้อื่น หรือช่วยบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ ต่างๆ รวมถึงช่วยคนอื่นแก้ปัญหา

๔. สิบนิ้วรู้อ่อนน้อม ถ่อมกายา คือ สมานัตตตา

สมานัตตตา หมายถึง การรู้จักอ่อนน้อมถ่อมตน วางตัวเสมอต้นเสมอปลาย ปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอ ไม่เอาวัดเอาเปรียบใคร

ธรรมข้อนี้ แค่เรื่องพุดดี มีประโยชน์เรื่องเดียว ก็ช่วยให้ผู้ที่ปฏิบัติเป็นที่ชื่นชอบของคนอื่นอยู่แล้วเมื่อรวมกับการทำตัวให้มีค่า ไม่นิ่งดูตายต่อความทุกข์ยากหรือปัญหาของคนอื่น และยังทำตัวอ่อนน้อมถ่อมตนด้วยแล้ว ก็ยิ่งจะเป็นเสน่ห์ให้คนรักมากยิ่งขึ้น

บรรยายธรรม โดยพระครูอนุกูลธรรมภาณี วัดคลองน้ำใส เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๙ ณ ห้องประชุม โรงแรมมัลดีฟ บีช รีสอร์ท อำเภอกำแพง จังหวัดจันทบุรี ในหลักสูตร “การสร้าง ราชการใสสะอาด รุ่นที่ ๒/๒๕๔๙ ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙